

A D D E N D A.

TEXTUS ET ANNOTATIO CRITICA.

- Arg. Ὁρέσιον M. Θυέσιον Vict. Personarum indicem non habet M. Personae. *Κλυταιμνήστρα* (i. e. ἡ κλυτὰ μηδομένη, Etym. M. 521, 18.) Weckl. etc. Confer nomen *Πολυμήστωρ*.
1. Fort. ἀντολάς τ' ἴσως, vel ἀντολάς θ' ὁμῶς.
2. Cf. Theocr. II. 95. χαλεπᾶς νόσῳ εὐρέ τι μᾶχος.
10. κρατεῖν — ἐλπίζω Sch. Kenn. κρατεῖ — ἐλπίζον Blom. Reponendum fortasse κρατεῖ — ἐλπίζον. Cf. Pers. 738. λόγος κρατεῖ σαφηνῆς. Suppl. 294. φάτις πολλὴ κρατεῖ.
12. κοίτην δὲ Bentl. ταύτην δὲ Blom. ἄλλην δὲ Hart.
14. ἀεὶ φόβος γὰρ Hart.
16. Qu. ὅταν δέ γ' (aut τι δ') ἄδειν. Utique non magis in senario locum habet ἀεῖδειν quam αἰσσεῖν.
18. Formam antiquiorem κλαίω apud Aeschylum ubique servat Blom.
22. Ante νυκτὸς virgula distinguit Ahrens.
25. Cum Hermanno Hart.
27. ἐπαντείλασαν] Cf. 1599. ἀμπίπτει.
32. Cf. Herod. III. 29. οὐ χαίροντες γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε.
- 50 sq. In re simili Moschus IV. 23. ἡ δὲ κατ' αὐτοὺς | πωτᾶται κλάζουσα μάλα λεγὸν πότνια μήτηρ.
- ἐκπατίοις] ἐκπάγλοις conj. Blom. Nescio an recte. Cf. 862. ἐκπαγλον κάκον. Ch. 548. Soph. El. 204. ἐκπαγλ' ἄχθῃ. Qu. ἐκτοπίοις. Cf. Soph. Oed. C. 119. ποῖ ζυρεῖ ἐκτόπιος συθείς; Oed. R. 1340. ἀπάγει' ἐκτόπιόν με. 166. Vereor ut ἐκπάτιοι abrepti significare queat: significaret potius pullos ab nido suo sponte aberrantes.
- ἄλγεσι mss. Corrigendum suspicor ἰχνεσι, propter vestigia liberorum devia (sive errabunda). Utique multo melius convenit ἐκπατίοις (aut ἐκτοπίοις) ἰχνεσι quam — ἄλγεσι, pro quo praeterea ἄλγει potius exspectavisses.
54. Cf. Ch. 258. ἀειοῦ γένεθλα.
60. Ζεὺς ὑπατος κρειόντων dicitur II. 8, 31.
64. Nil mutandum. Cf. Hom. II. 7, 145. ὁ δ' ὑπτιος οὐδὲι ἐρείσθῃ. Herod. IV. 152. τοῖσι γούνασι ἐρηρυσμένους.
69. οὐθ' ὑποκαίων οὐτ' ἐπιλείβων (sic) | ἀπύρων ἱερῶν (om. οὐτε δακρύων) — L. R. Farnell (Class. Rev. XI. 297.), vertens, 'Neither by burnt-sacrifices nor by a libation of fireless sacrifice can he assuage god's stubborn